

מרגליות מדה כנגד מדה

"שכל מידותיו של הקב"ה - מדה כנגד מדה" (סנהדרין דף צ.א). "במדה שאדם מודד - בה מודדין לו" (סוטה דף ח.ה)

1 |
בס"ד | גיליון 20
פרשות ויקהל-פקודי
התשפ"א

בפרשה ובדף היומי מתוך סדרת רב המכר "מדה כנגד מדה" בתנ"ך ובדברי חז"ל

ריבוי הזכרת משה כנגד דבריו – 'מחני נא'

שמות מ' כ"א: "וַיֵּבֶא אֶת הָאָרֶן אֶל הַמִּשְׁכָּן וַיִּשֶׂם אֶת פְּרֻכַת הַמִּסְפָּד וַיִּסָּדֵף עַל אֶרֶן הַעֲדוּת כַּאֲשֶׁר צִוָּה ה' אֶת מֹשֶׁה."

כאשר צוה ה' את משה: "כתיב על כל דבר ודבר. כנגד מה שאמר משה: מחני נא (לעיל ל"ב ל"ב) הרבה להזכירו, והם י"ח פעמים כאשר צוה ה' את משה, וכל אשר צוה ה'."

(בעל הטורים)

"...ובס' באר משה לאדמ"ר מאוז'רוב זצ"ל כתב בשולי דברי בעה"ט שכנגד מה שאמר משה מחני נא הרבה להזכירו, וז"ל: בא וראה דבר נפלא כי כנגד "מחני נא" שהיא מיתה רוחנית כמ"ש (ר"ה דף טז:): **שביקש משה רבינו ע"ה למחוקו מג' ספרים, זכה שנזכר ח"י פעמים בפרשה זו**, דייקא, שהרי בפרשת תצוה לא נזכר בכלל דבריו, וכדי שלא נטעה לחשוב שזה עונש, לכן חזר הכתוב והזכירו ח"י פעמים בתור רמז שהוא חי, כמ"ש (סוטה דף יג:): משה רבינו לא מת, כתיב הכא (דברים ל"ד ה') 'וימת שם' וכתוב התם (שמות ל"ד כ"ח) 'ויהי שם עם ה' מה להלן עומד ומשמש אף כאן עומד ומשמש."

וכן אמרו (תנחומא האזינו) כאילו אני חי ומדבר דברי תורה לעולם, והיינו בבחינת "חי חי יודוך".

זאת ועוד, אפשר לומר שדבר זה עצמו נרמז באותה בקשה של משה "מחני נא" שהם אותיות "נאמן חי" כמו שהעידה התורה עליו (במדבר ל"ב ז') 'לא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא' וכו', והיינו, שנתהפך מ"מחני נא" ל"נאמן חי"..."

(שוהם יקר, פירוש על בעה"ט)

על ידי שעשו יריעות לאוהל על המשכן, חזר וסיכך הקב"ה עלינו בענני כבוד

שמות ל"ו ח': "וַיַּעֲשׂוּ כָל חֵכֶם לִב בְּעֵשִׂי הַמְּלָאכָה אֶת הַמִּשְׁכָּן עֶשֶׂר יְרִיעוֹת שֵׁשׁ מְשֻׁזָּר וְתַקְלָת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי כְּרִבִּים מְעֻשָׂה חֹשֶׁב עֶשֶׂה אֹתָם."

בחטא העגל נסתלקו ענני הכבוד, כמו שאמרו בשיר השירים (ב' י"ז): "עד שיפוח היום ונסו הצללים", ועל ידי זכות מעשה המשכן חזרו, שמידותיו של הקב"ה מדה כנגד מדה, על ידי שעשו יריעות לאוהל על המשכן, חזר וסיכך הקב"ה עלינו בענני כבוד.

(פנינים משלח הגר"א עמוד רל"א)

מדה כנגד מדה - סיפור מגדולי ישראל

הספר שמזהיר לא לחלל את השבת – היה היחיד ששרד את השריפה

במכתב ממרן שבט הלוי זצ"ל לגר"י זילברשטיין שליט"א, ביקש הגר"ש ואזנר זצ"ל לספר עובדה שכדאי שתכתב לדור אחרון על חיזוק כוח שמירת שבת כהלכתו.

וזהו ציטוט לשונו של ה"שבט הלוי": "מסר לי לפני שנים כבוד הגה"צ ר' הלל וינברגר זצ"ל גאב"ד סערדאה על שחונתו הרב הצדיק ר"י שליזינגר שהיה מצאצאי הגאון הצדיק המפורסם ר' הלל ליכטנשטיין מגדולי תלמידי מרן החת"ס וכידוע היה מוכיח גדול בשער, ובאחד מספריו מטיף מוסר לעיר פרשבורג שנמצאו בה מחללי שבת, שלא ישכחו את דברי חז"ל שחילול שבת גורם שריפה (שבת דף קיט:): וכשהיתה השריפה הגדולה בעיר פרשבורג ונשרף כל רחוב היהודים כידוע, התחילו הלהבות לכלות את הבתים עד שהוצרכו להשליך את כל הספרים לרחוב וכולם נשרפו, ונשאר רק כמה שורות, שבו מזהיר את בני העיר פרשבורג מפני האש של שריפה!".

מי שעושה טובה, ה' מפרסמו לטובה והנמנע מלהשתתף בטובה (שחרפה היא לו) ה' מפרסמו לחרפה

שמות ל"ה כ"ט: "כָּל אִישׁ וְאִשָּׁה אֲשֶׁר נָדַב לִבָּם אֹתָם לְהֵבִיא לְכָל הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר צִוָּה ה' לַעֲשׂוֹת בְּיַד מֹשֶׁה הֵבִיאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נְדָבָה לָהּ."

"התורה פרסמה את כל אלה אשר הביאו נדבות למלאכת אוהל מועד. ובנחמיה נתפרסמו לדראון האדירים של העירה תקוע, שלא הביאו צווארם בעבודת אדוניהם, עיין ברש"י שם (נחמיה ג' ה'). ניכר מהסיפור שהעניינים והבעלי בתים עזרו בבנין החומה, ורק האמידים השתמטו ויכתבו בשביל זה לדראון עולם.

והנה, לו קמו עתה מקבריהם, וראו איך שנכתבו בספר נחמיה לחרפה, היו נותנים כל מחמדיהם ובלבד שימחו מן הספר, ללמדנו, שכל מי שעושה טובה הקב"ה מפרסמו לטובה, ולהיפך מי שמונע עצמו מלהשתתף בבניין המקדש, ובימינו, בהחזקת התורה, הקב"ה מפרסמו לחרפה. ועל כן על כל אחד ואחד להשתתף במאוד להחזקת הישיבות שלחומת ברזל ולבתי מקדש מעט נחשבו אצלנו".

(חפץ חיים עה"ת)

מרגליות מדה כנגד מדה

"שכל מידותיו של הקב"ה - מדה כנגד מדה" (סנהדרין דף צ.א). "במדה שאדם מודד - בה מודדין לו" (סוטה דף ח.א)

2

בס"ד | גיליון 20
פרשות ויקהל-פקודי
התשפ"א

בפרשה ובדף היומי מתוך סדרת רב המכר "מדה כנגד מדה" בתנ"ך ובדברי חז"ל

התיקון לבהילות בחטא העגל – הזדרזות לבניית המשכן והמתנה לחניכתו

למדנו בגמ' (בשבת דף פט.): "מאי דכתיב (שמות ל"ב א'): 'וירא העם כי בושש משה', אל תקרי בושש אלא באו שש. בשעה שעלה משה למרום אמר להן לישראל: לסוף ארבעים יום, בתחילת שש, אני בא. לסוף ארבעים יום בא שטן ועירבב את העולם, אמר להן: משה רבכם היכן הוא? אמרו לו: עלה למרום. אמר להן: באו שש - ולא השגיחו עליו. מת - ולא השגיחו עליו. הראה להן דמות מיטתו. והיינו דקאמרי ליה לאהרן (שם): 'כי זה משה האישי'". למדנו מדברי הגמ' שאילו היו ממתנינים ישראל יום אחד נוסף היו ניצלים מחטא העגל!

התיקון להזדרזות זו לעבירה היה בעת הקמת המשכן. רש"י (שמות ל"ח כ"א) מבאר שהמשכן נקרא בשם "משכן העדות" מפני שהוא "עדות לישראל שוויתר להם הקב"ה על מעשה העגל, שהרי השרה שכנתו ביניהם".

בניית המשכן ארכה שלושה חודשים בלבד על אף שהיתה זו עבודה מורכבת ביותר שמטבע הדברים היתה צריכה להתמשך כמה שנים, אך בלהיטות של קדושה סיימו אותה בני ישראל בתוך שלושה חודשים. ולאחר שסיימו הכל, ציווה ה' – להמתין! ובכל יום היו שואלים ישראל את משה רבינו, מתי כבר נזכה להקמת המשכן, והוא היה אומר להם: אנחנו מחכים לבוא הזמן, וה' יצווה עלינו להקימו. כך המתינו שלושה חודשים (מכסלו ועד ראש חודש ניסן).

ההזדרזות לבניית המשכן ולהקמת מקום להשראת השכינה היתה התיקון להזדרזות לחטוא בעגל, ומכיוון שיסוד הפגם נבע מחוסר סבלנות במה שלא המתינו יום אחד לחזרת משה, תיקנו זאת עתה כשהמתינו להקמת המשכן וחניכתו במשך שלושה חודשים.

(ע"פ נעם שיח עמוד תמ"א)

חילל השבת עבור קרקע – איבד הקרקע

"מעשה באדם אחד שהשכיר נכרי לבנות ביתו וקיבל עליו הנכרי בקבלנות והיה הנכרי בונה בשבת ובימים טובים והיו מתרעמין עליו ולא חשש בו, כי אמר כי הנכרי קיבל בקבלנות ובשלו עושה. ולא היו ימים מועטים שלא נשאר הקרקע לא לו ולא לזרעו" (וראה שו"ע או"ח סימן רמ"ד סעיף א').

(ספר חסידים סימן שמ"ח)

מנע מלחלל את השבת עבור בניית ביתו – ניצל ביתו

מעשה היה באחד ששילם סכום גדול כדי להניא את הגוי מלבנות את ביתו בשבת, וברבות הימים פרצה שריפה במקום, ובהגיע האש בסמוך לביתו, התהפך כיוון הרוח וביתו ניצל.

(כף החיים או"ח רמ"ד ס"ק ל"ח)

על שמסר נפשו על המלאכה – נקראת על שמו

שמות ל"ז א': "ויעש בצלאל את הארן עצי שטים אמתים וחצי ארְכּוּ וְאַמָּה וחצי רְחִבּוּ וְאַמָּה וחצי קְמַת".

ויעש בצלאל: "לפי שנתן נפשו על המלאכה יותר משאר חכמים, נקראת על שמו" (ועיין רש"י במדבר ז' א').

(רש"י)

אש התורה והקורבנות מצילים מאש הגיהנום

שמות ל"ח כ"א: "אֵלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן
מִשְׁכַּן הָעֵדוּת אֲשֶׁר פָּקַד עַל פִּי מֹשֶׁה
עֲבַדְתִּי הַלְוִיִּם בְּיַד אִיתָמָר בֶּן אֶהֱרֹן
הַכֹּהֵן".

במדרש תנחומא (פקודי סימן ח'):
"משכן העדות, זו תורה שהיו יגיעים
בה, בזכות התורה והקורבנות, אמר
הקב"ה: אני מציל אתכם מן גיהנום...
א"ל הקב"ה לאברהם: כל זמן שבניך
מתעסקים בשתים נצולין מן שתים".

פירוש: התורה נמשלה לאש, וי"ל
דבזכות עמל התורה והעסק בה,
ניצולים מאש הגיהנום. וכן בזכות
האש הבאה על המזבח בעבודת
הקורבנות, ניצולים מאש אחרת –
אש הגיהנום.

מרגליות

מדה כנגד מדה

"שכל מידותיו של הקב"ה - מדה כנגד מדה" (סנהדרין דף צ.א). "במדה שאדם מודד - בה מודדין לו" (סוטה דף ח.ה).

בפרשה ובדף היומי מתוך סדרת רב המכר "מדה כנגד מדה" בתנ"ך ובדברי חז"ל

מדה כנגד מדה בדף היומי

הנזהר לאכול בצל הסוכה, יזכה לצל סוכה לעת"ל

פסחים דף קיד: "אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן משמיה דרבי יהודה ברבי אילעי: אכול בצל ושב בצל...".

"נראה לרמזו בזה, אכול בצל, רמז על הסוכה, שיזהר מאד שתהיה כל אכילתו בסוכה. ושב בצל, היינו שיזכה לצל סוכה שעתיד הקב"ה לעשות לצדיקים לעתיד לבוא".

(גאון יעקב)

על שביקשו להתקרב ולהתחבר לאומות, נענשו ופיזרם ה' בכל העולם אצל כל האומות

פסחים דף קיח: "פיזר עמים קרבות יחפזון, מי גרם להם לישראל שיתפזרו לבין אומות העולם? קריבות שהיו חפזין בה".

פירושו: רצון ה' שעם ישראל יהא: "הן עם לבדד ישכון ובגוים לא יתחשב" (במדבר כ"ג ט), אולם משום שהיהודים ביקשו להתקרב ולהתחבר לאומות, לפיכך הענישם הקב"ה מדה כנגד מדה, ופיזרם בכל העולם בין אותם אומות (עיין עיון יעקב ועץ יוסף).

חטאו ב'אֱלֹהִים ונתרצו ב'אֱלֹהִים

שמות ל"ח כ"א: "אֱלֹהִים פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן מִשְׁכַּן הָעֵדוּת אֲשֶׁר פָּקַד עַל פִּי מֹשֶׁה עֲבַדְתָּ הַלְלוּם בְּיַד אֵיתָמָר בִּן אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן".
"... ולכך נקרא אהל מועד שבמדבר "משכן" מלשון שכינה. ונקרא המשכן "משכן העדות", ודרשו רז"ל: (תנחומא פקודי סימן ו) חטאו ב'אלה' ונתרצו ב'אלה', חטאו באלה: (שם, ד) "אלה אלהיך ישראל", ונתרצו ב'אלה' ("אלה פקודי המשכן". ורמז לדבריו שאותיות "אהל" בהיפוך: "אלה").

(רבינו בחיי)

מדוע בקע לגולגולת

שמות ל"ח כ"ו: "בְּקַע לְגִלְגֹּלֶת מַחְצִית הַשֶּׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ לְכָל הָעֵבֶר עַל הַפְּקָדִים מִבְּנֵי עֲשָׂרִים שָׁנָה וְנִמְעָלָה לְשֵׁשׁ מֵאוֹת אֶלְף וְשִׁלְשֵׁת אֲלָפִים וְחָמֵשׁ מֵאוֹת וְחָמִשִּׁים".

"ויעברו אנשים מדינים סוחרים... אמר הקב"ה: אתם מכרתם בנה של רחל בעשרים כסף מעות שהן חמש סלעים, לפיכך יהיה כל אחד ואחד מפריש ערך בנו חמש סלעים במנה צורי, א"ר יהודה בר סימון: אמר הקב"ה לשבטים: אתם מכרתם בנה של רחל בעשרים כסף, לפיכך יהיה כל אחד ואחד מגיעו בקע לגולגולת, ה"ד (שמות ל"ח כ"ו) 'בקע לגולגולת מחצית השקל'".

(בראשית רבה פ"ד ל"ח)

הצדיקים יודעים לעשות פשרה בין ישראל לה' - בלשון שבו נעשה החטא – בו הם מתקנים

שמות ל"ח א': "וַיִּקְהַל מֹשֶׁה אֶת כָּל עֵדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֱלֹהֵי הַדְּבָרִים אֲשֶׁר צִוָּה ה' לַעֲשׂוֹת אִתְּכֶם".

"ויקהל משה. זה שאמר הכתוב מי כהחכם [ומי] יודע פשר דבר וגו' (קהלת ח' א'), אשריהם הצדיקים שיודעים לעשות פשרה בין ישראל לאביהם שבשמים, לפיכך אמר משה רבינו ע"ה 'ויקהל', תבוא 'ועשו לי מקדש' (שמות כ"ה ח'), ותכפר על מעשה העגל, שנאמר בו: 'קום עשה לנו אלהים' (שם ל"ב א'), ותבוא קהלת משה רבינו, שנאמר: 'ויקהל משה את כל עדת' וגו' ותכפר על קהלת אהרן, דכתיב: 'ויקהל העם על אהרן' (שם שם), [ותבוא אמירת משה רבינו שנאמר: 'ויאמר אליהם משה, 'ויכפר על אמירת אהרן], שנאמר: 'ויאמרו אליו קום עשה לנו אלהים' (שם שם), תבוא אמירת 'זה הדבר' (פסוק ד'), ותכפר על אמירת 'כי זה משה האיש' (שם ל"ב א'), תבוא 'אלה הדברים', ותכפר על אמירת 'אלה אלהיך ישראל' (שם שם ד'). תבוא נתינת הזהב התנופה, ותכפר על נתינת זהב העגל, ועליו אמר דוד ע"ה: 'הטיבה ה' לטובים ולישרים בלבותם' (תהלים קכ"ה ד").

(מדרש אגדה)

בזכות התרומה ובית המקדש בא שובע לעולם

שמות ל"ו ז': "וְהִמְלֵאכָה ה'יְתֵה דָם לְכָל הַמְּלֵאכָה לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ וְהוֹתֵר".

בבעל הטורים ד"ה והותר: 'ג'. הכא 'לכל המלאכה לעשות אותה והותר'. ואידך 'כי כה אמר ה' אכול והותר' (מ"ב ד' מ"ג). 'מהחל התרומה לביא בית ה' אכול ושובע והותר' (דה"י ב' ל"א י). שבזכות התרומה ובית המקדש (סוטה דף מח. ועיין ילקוט'ש ריש חגי ושם רמז תקס"ה), בא שובע לעולם, כדכתיב (חגי ב' י"ח-ט): 'מן היום וגו' אשר יוסד היכל ה' וגו' עד מן היום הזה אברך".

פירושו: "בזכות התרומה ובית המקדש בא שובע לעולם", נראה דענין התרומה הוא שעל שנותנים מהשפע שלהם, משפיע להם ה' עוד. ואת ענין ביהמ"ק ביאר בעל מחב"ס "על כף עה"ת, שעל משביעים את הכהנים מהקרבות שמביאים לביהמ"ק, ישפיע להם ה' טוב ויביא שובע לעולם.

מרגליות מדה כנגד מדה

"שכל מידותיו של הקב"ה - מדה כנגד מדה" (סנהדרין דף צ.א). "במדה שאדם מודד - בה מודדין לו" (סוטה דף ח.א)

4

בס"ד | גיליון 20
פרשות ויקהל-פקודי
התשפ"א

בפרשה ובדף היומי מתוך סדרת רב המכר "מדה כנגד מדה" בתנ"ך ובדברי חז"ל

התיקון שנעשה בתכשיטי הנשים

שמות ל"ה כ"ב: "וַיָּבֹאוּ הַאֲנָשִׁים עַל הַנָּשִׁים לֵב הַבִּיאוּ חָח וְנָזָם וְטַבַּעַת וְכוּמָז כָּל כְּלֵי זָהָב וְכָל אִישׁ אֲשֶׁר הֵנִיף תְּנוּפֶת זָהָב לָהּ".

"... ויתכן שקדמו הנשים לפי שחווה קדמה ופיתתה לאדם ורצו לתקן מה שנתעוות בחוה, לזה הביאו חח, שהחח הוא זרוע והיא לקחה ואכלה ונתנה לבעלה. וזנס לפי שהריחה בפרי והיתה מריחה בפני בעלה כדי לחבבו בעיניו. וטבעת שהם באצבע שלקטה בהם. וכוזמז לפי שנזדווגה בנחש, שנאמר: הנחש השיאני, אז"ל עשה בי נישואין, וכוזמז כאן מקום זימה".

(שפתי כהן)

מדוע נבחר בצלאל לבנות את המשכן. שכרו של חור שמסר נפשו

שמות ל"ה ל"א: "וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רְאוּ קָרָא ה' בְּשֵׁם בְּצַלְאֵל בֶּן אוּרִי בֶן חוּר לְמַטֵּה יְהוּדָה: וַיִּמְלֵא אֹתוֹ רוּחַ אֱלֹקִים בְּחֻמָּה בְּתוֹבוֹנָה וּבְדַעַת וּבְכָל מְלָאכָה".

"ראו קרא ה' בשם בצלאל (בן אורי) בן חור למטה יהודה וכו'. הענין דמסירת נפש צריך להיות שלא בחקירה והתחכמות יתירה, ויהודה מסר עצמו בים במסירות נפש, כמו דאיתא בתוספתא דסוטה, וכן חור מסר עצמו בעגל. דהחקירה תעכב [ברצון פנימי] מלמסור נפשו על קדוש השם יתברך כעדות יעב"ץ החסיד. לכן אמר שבעבור זה שלא חקרו ולא נתחכמו יותר מדי, לכן "וימלא אותו בחכמה ובדעת" וכו' והבן" (היינו, שעל שלא התחכמו בענייני אמונה – זכו להחכים ביותר).

(משך חכמה)

פירוש: מדוע נבחר בצלאל לבנות את המשכן?

איתא בשמות רבה (מ"ח ג'): "ראו קרא ה' בשם בצלאל בן אורי בן חור, מה ראה להזכיר כאן חור? אלא בשעה שביקשו ישראל לעבוד עבודת כוכבים נתן נפשו על הקב"ה ולא הניחן עמדו והרגוהו, אמר לו הקב"ה: חייך שאני פורע לך, משל למלך שמרדו עליו לגיונותיו עמד שר הצבא שלו ונלחם עמהם, אמר להם: על המלך אתם מורדים, עמדו והרגו אותם, אמר המלך: אילו ממון נתן לי לא הייתי צריך לפרוע לו על אחת כמה וכמה שנפשו נתן עלי מה אני עושה לו, אלא כל בנים שיצאו ממנו אני מעמידם דוכסים ואפרכים, כך בשעה שעשו ישראל העגל עמד חור ונתן נפשו על הקב"ה, אמר לו: חייך כל בנים היוצאים ממך אני מגדלם שם טוב בעולם, שנאמר: ראו קרא ה' בשם בצלאל וימלא אותו רוח אלוקים...".

ולפי זה ל"ל, דעל המחאה שמחה חור כשרצו לעבוד אלהים אחרים, זכה ויצא ממנו בצלאל שיבנה בית לאלוקים האמיתי. וכן, דעל שהיה מוכן חור לעזוב את העולם הזה למען ה', זכו בניו להיות בעלי שם טוב בעולם הזה.

ברזל כנגד ברזל

שמות ל"ט ג': "וַיִּרְקְעוּ אֶת פְּחֵי הַזָּהָב וְקָצַץ פְּתִילִם לַעֲשׂוֹת בְּתוֹךְ הַתְּכֵלֶת וּבְתוֹךְ הָאֲרָגָמָן וּבְתוֹךְ תוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבְתוֹךְ הַשֵּׁשׁ מַעֲשֵׂה חֹשֶׁב".

בעל הטורים ד"ה וקצץ: "ב'. וקצץ פתילים. וקצץ חנית (תהלים מ"ו י'). וחד קצץ עבות רשעים (שם קכ"ט ד'). שבזכות המשכן היו מתגברין על אויביהם ומקצצים חניתותיהם".

נראה דיש לעיין בדברי רבינו בעה"ט שכתב "שבזכות המשכן היו מתגברין על אויביהם ומקצצים חניתותיהם", מהי המדה כנגד מדה בדבר.

ונראה לבאר בס"ד, דאת המזבח במשכן יש לבנות מאבנים שלא הונף עליהם ברזל וכך לשון המשנה (מידות ג' ד'): "... ומביאים משם אבנים שלמות שלא הונף עליהן ברזל, שהברזל פוסל בנגיעה...". לכאורה הבניה ללא ברזל קשה ולוקחת זמן רב יותר, ו"ל, דעל שנמנעים מלהשתמש בברזל לצורך המזבח ועבודת המשכן, ימדד להם כמדתם ויתגברו על האויבים שבאים בברזל כנגדם (חניתות). ישראל "קיצצו" הברזל שלהם (בזה שנמנעו מלהשתמש בו), ומדה כנגד מדה, יתקצצו חניתות (ברזל) האויבים.

(ספר מנחה קטנה עמוד ס"ד)

לרפואה שלמה: הרב פרץ בן גיטל, בן ציון בן חיה, מלכה חנה בת בילא

להנצחות, הקדשות ופרטים על הספרים 054-251-0336 קו אמריקאי: 646-340-5403

WEB: WWW.TORAH24-7.COM/SEFORIM-HEBREW EMAIL: ap@torah24-7.com

